

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/102/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010212
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3220010212.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému P. Q., nar. XX.XX.XXXX v W. nad W., trvale bytom W. nad W., ul. X. Y. XXXX/X, okres W. nad W., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 11. novembra 2021 prejednal odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného a odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 24. augusta 2021 pod sp. zn. OT/39/2020 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolania obžalovaného P. Q. a prokurátora z a m
i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 24. augusta 2021 pod sp. zn. OT/39/2020, na podklade podanej obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou zo dňa 11. októbra 2020 pod č. k. Pv 351/20/3301-8, doručenej okresnému súdu dňa 11. októbra 2020 bol obžalovaný P. Q., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 10.10.2020 v čase o 03:00 hodine jazdil na motorovom vozidle značky Jaguar E-Pace s evidenčným číslom W.-XXX-I. v meste W. nad W. po ulici X. v smere jazdy ku garážam na ulici X. Y., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Bánovce nad Bebravou, pri ktorej bol podrobený dychovej skúške na zistenie požitia alkoholu, pričom pri prvej dychovej skúške dňa 10.10.2020 o 03.03 hodine bol zistený výsledok 0,50 mg/l alkoholu v dychu a pri opakovanej dychovej skúške dňa 10.10.2020 o 03.21 hodine bol zistený výsledok 0,52 mg/l alkoholu v dychu.

Za tento trestný čin bol obžalovaný P. Q. odsúdený podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona a za použitia §§ 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8, 56 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona na peňažný trest vo výmere 750,- (sedemstopäťdesiat) Eur a pre prípad, že by výkon tohto uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený bol obžalovanému ustanovený náhradný trest odňatia slobody na 3 (tri) mesiace. Obžalovanému bol súčasne uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Tr. zákona s prihladnutím na § 38 odsek 3 Tr. zákona na 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, na ktorom boli prítomní obžalovaný, jeho obhajca aj intervenujúci a dozorový prokurátor podali v zákonnej lehote 15 dní odvolania prokurátor Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou v neprospech obžalovaného proti výroku o uloženom peňažnom treste a súčasne aj obžalovaný P. Q. taktiež proti výroku o uloženom peňažnom treste ale aj proti výroku o uloženom treste zákaze činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu.

Prokurátor v písomnom odôvodnení svojho odvolania poukázal na to, že hoci výrok o vine v napadnutom rozsudku považuje plne za zákonný, nesúhlasí však ale s výrokom o uloženom peňažnom treste. V tejto súvislosti poukázal na to, že okresný súd nedostatočne zohľadnil negatívnu časť poznatkov o doterajšom živote obžalovaného a jeho osoby, a to najmä na špeciálnu recidívu v súvislosti s páchaním žalovaného prečinu a samotnú skutočnosť, že už predchádzajúci uložený výchovný podmienený trest odňatia slobody u obžalovaného nespĺnil svoj prevýchovný účel aj napriek tomu, že sa obžalovaný v určenej skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil. Podľa jeho názoru uložený peňažný trest obžalovanému vo výmere 750,- Eur však nedokáže zabezpečiť tak výchovný ani preventívny účel trestu tak efektívne, ako by zabezpečil opätovne uložený podmienený trest odňatia slobody s určením primeranej skúšobnej doby. Samotné uloženie peňažného trestu je disproportionalne, vzhľadom k tomu, že v predchádzajúcom prípade bol obžalovanému ukladaný už trest odňatia slobody a nie peňažný trest ako v prejednávacom prípade. Ak by aj odvolací súd dospel k záveru, že uloženie peňažného trestu je opodstatnené, v prípade špeciálnej recidívy obžalovaného prichádza do úvahy, aj vzhľadom na ustálenú prax súdov SR, obžalovanému uložiť prísnejší peňažný trest vzhľadom na jeho priaznivé majetkové pomery aj vyjadrenie obžalovaného prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý poukázal na to, že mu je možné uložiť aj prísnejší peňažný trest. Obžalovaný je živnostníkom v oblasti elektrotechniky a jeho čistý mesačný priemerný príjem sa pohybuje okolo 2.000,- Eur, pričom do úvahy je tiež potrebné vziať aj motorové vozidlo, na ktorom v inkriminovanom čase obžalovaný jazdil, ktoré má vyššiu hodnotu. Dôležitým je tiež fakt, že obžalovaný je slobodný, bez vyživovacej povinnosti a uloženie prísnejšieho trestu nemôže mať preto dopad na jeho rodinu. Preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výrokoch o peňažnom a náhradnom treste odňatia slobody podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku a aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku uložil obžalovanému s prihliadnutím na zistené poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona a za použitia § 38, odsek 2, odsek 3 Tr. zákona trest odňatia slobody podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona v dolnej tretine zákonom upravenej trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, eventuálne peňažný trest vo výmere 2.000,- Eur s náhradným trestom odňatia slobody na 6 mesiacov.

Obžalovaný v písomnom odôvodnení svojho odvolania prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na to, že sa nestotožňuje s uložením tak podľa jeho názoru prísneho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, pretože okresný súd nesprávne posúdil vec v zmysle ustanovenia § 61 odsek 3 Tr. zákona, keď do úvahy vzal jeho predchádzajúce zahladené odsúdenie Okresným súdom Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 3T/25/2015, kde mu bol tiež uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. Okresný súd mu mal preto ukladať takýto trest v zákonom rozpätí 1 až 10 rokov podľa odseku 1 citovaného zákonného ustanovenia s prihliadnutím iba na zistené poľahčujúce okolnosti. V tejto súvislosti poukázal aj na skutkové okolnosti prípadu, najmä skutočnosť, že požitý alkohol mal v hraničnej výške medzi priestupkom a trestným činom a nebola pritom u neho zistená závislosť na požívaní alkoholu, vodičské oprávnenie potrebuje k prevádzkovaniu svojej živnosti. Na svoju obhajobu uviedol, že počas 17 rokov, čo má vodičské oprávnenie spáchal iba 7 priestupkov na úseku dopravy a boli mu ukladané ešte miernejšie peňažné sankcie ako v prejednávacom prípade. V období od 11.01.2021 až do 22.03.2021 sa úspešne podrobil odbornému psychologickému poradenstvu spojenému so spôsobilosťou viesť motorové vozidlá. Tiež poukázal na skutočnosť, že urobil vyhlásenie o uznaní viny a spáchaný skutok oľutoval. Preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil vo výrokoch o peňažnom treste a treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu a aby mu sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku uložil peňažný trest vo výmere 1.000,- Eur a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 3 roky.

K písomnému odôvodneniu odvolania prokurátora sa obžalovaný písomne do konania verejného zasadnutia krajského súdu vyjadril v podstate tak, že poukázal na písomné dôvody svojho odvolania a odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou sa do konania verejného zasadnutia krajského súdu k písomnému odôvodneniu odvolania obžalovaného písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré bolo vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok, prokurátor krajskej prokuratúry v rámci konečného návrhu uviedol, že sa celkom stotožnil s odvolaním podriadeného prokurátora ako aj jeho písomnými dôvodmi a navrhol, aby odvolací súd

rozhodol tam spôsobom uvedeným a aby súčasne odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku bolo ako nedôvodné zamietnuté.

Zvolený obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle ich petitu písomne odôvodneného odvolania a odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku navrhol zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že sa stotožňuje so všetkým, čo uviedol jeho obhajca právom konečného návrhu a dodal, že za rok 2020 boli jeho hrubé celoročné príjmy v sume 20.000,- Eur, čo riadne zdokladoval a čo sa dá overiť a preto nie je pravdou to, čo tvrdil prokurátor o jeho príjmoch v písomne odôvodnenom odvolaní.

Podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odseku 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odseku 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku, v posudzovanom prípade výlučne iba podľa písm. c) /zásadne porušenie práva na obhajobu/ citovaného zákonného ustanovenia Tr. poriadku.

Krajský súd, ako odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného a súčasne aj z podnetu odvolania obžalovaného, ktoré obe boli pritom podané oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, napadnutý rozsudok v intenciách § 317 odseku 1 Tr. poriadku a takto zistil, že vo vzťahu k rozhodovaniu o vine obžalovaný urobil vyhlásenie o jej uznaní v celom rozsahu podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, ktoré okresný súd po splnení ďalších procesných podmienok aj na hlavnom pojednávaní právoplatne prijal a dokazovanie vykonal iba v obmedzenom a nevyhnutnom rozsahu vo vzťahu k výroku o trestnoprávných sankciách. V tomto prípade preto krajský súd by ani nemohol preskúmať výrok o vine zo spáchania predmetného žalovaného skutku, (správne a zákonne) právne kvalifikovaného i posúdeného ako trestný čin prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona. Pokiaľ ide o jediný, do úvahy prichádzajúci vyššie uvedený dovolací dôvod v takomto prípade, krajský súd nezistil v procesnom postupe, ktoré predchádzalo výroku o vine, ale ani v súvisiacom výroku o treste, žiadne porušenie práva na obhajobu obžalovaného.

Pokiaľ však ide o obe odvolania, krajský súd z ich podnetu musel preskúmať celý výrok o treste v napadnutom rozsudku okresného súdu a dospel k záveru, že okresný súd postupoval vecne správne a zákonne, keď obžalovanému uložil peňažný trest vo výmere -750,- € a popritom aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 5 rokov a 6 mesiacov, pretože takýto trest je v intenciách očakávaného účelu trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona s dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia protiprávneho konania obžalovaného spoločnosťou. Aj krajský súd, na rozdiel od názoru prokurátora a v podstate aj samotného obžalovaného, ktorí sa domáhali uloženia či už prísnejšieho alebo miernejšieho trestu, pokiaľ ide o uložené oba druhy trestu, v zhode so záverom okresného súdu pokladá oba tresty za celkom dostatočné pre naplnenie očakávaného individuálno-preventívneho a s nimi spojeného generálno-preventívneho účinku. Okresný súd pritom správne identifikoval u obžalovaného iba poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, keďže obžalovaný spáchanie stíhanej a žalovanej trestnej činnosti doznával od prvopočiatku, s prejavom uveriteľnej ľútosťi z jej spáchania a súčasne urobil vyhlásenie o uznaní viny v celom rozsahu, ktoré bolo okresným súdom aj právoplatne akceptované, čím napomohol predovšetkým žalobcovi, t. j. prokurátorovi ako nositeľovi dôkazného bremena, tiež prispel k hospodárnosti celého trestného konania ako aj k nespochybniteľnej jeho preukázanej viny. V súlade s už ustálenou súdnou praxou a judikatúrou je možné takýto procesný postoj obžalovaného posúdiť už ako priznanú poľahčujúcu okolnosť, alternatívne ako dôvod pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr. zákona. Ani krajský súd však v posudzovanom prípade nezistil žiadne relevantné skutočnosti či okolnosti pre uplatnenie tohto moderačného oprávnenia v prospech obžalovaného. Správne tiež okresný súd aplikoval potom pri prevažujúcich poľahčujúcich okolnostiach ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona, ktorým sa obžalovanému znižujú horné hranice zákonných sadzieb. Okresný súd tiež nepochybil, keď obžalovanému nepričítal v jeho neprospech priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, keď správne nevzal do úvahy predchádzajúce už zahladené odsúdenie obžalovaného. Inak však tomu je v prípade ukladania trestu

zákazu činnosti, kde explicitne zo zákona vyplýva, že i zahladené odsúdenie sa pre účely aplikácie § 61 odsek 1, odsek 2 a odsek 3 Tr. zákona musí brať do úvahy a v posudzovanom prípade tak okresný súd musel vecne správne i zákonne ukladať trest zákazu činnosti v hornej polovici zákonného rozpätia (1 až 9 rokov) a obžalovanému uložil takýto trest prakticky na dolnej zákonom upravenej trestnej sadzby a preto odvolacie námietky obžalovaného nebolo možné akceptovať. Krajský súd však na druhej strane už aj vzhľadom na vyššie uvedené neakceptoval odvolacie námietky prokurátora, ktorý sa domáhal či už prísnejšieho uloženia peňažného trestu alebo až trestu odňatia slobody nespojeného s jeho bezprostredným výkonom. Ako už bolo vyššie uvedené, okresným súdom uložený peňažný trest, vrátane obligatórneho a primerane ustanoveného náhradného trestu, spolu s uloženým trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v napadnutom rozsudku, krajský súd pokladá za vyvážený, v intenciách zákona a celkom dostačujúci. S vyjadreným názorom prokurátora v rámci jeho odvolacích námietok, že súdna prax je ustálená pri ukladaní peňažných trestov v obdobných prípadoch tak, že jeho výmera je úmerná príjmom obžalovaného krajský súd takýto právny názor neakceptuje, pretože takéto kritérium *expressis verbis* nevyplýva a ani nezaväzuje súd pri výmere peňažného trestu a to aj z pochopiteľných platných zákonných dôvodov, podľa ktorých sa tresty ukladajú individuálne a nie uniformne tak, ako sa snaží prezentovať prokurátor.

Vzhľadom na uvedené i skutočnosť, že napadnutý rozsudok je vecne správny, presvedčivý, nevykazujúci prvky arbitrárnosti a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného a odvolanie obžalovaného nie sú dôvodné, odvolací súd rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. poriadku obe odvolania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e sťažnosť prípustná.